

ת"פ 39023/04/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אדהם גבאגה, וליד גבאגה, הנאשמים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39023-04-19 מדינת ישראל נ' גבאגה ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אהוביה שטרן

נגד

1. אדהם גבאגה

2. וליד גבאגה - הנאשמים

ע"י ב"כ מוחמד מוכבל

גזר דין

כללי

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, והנאשם 1 הורשע גם בעבירת איומים, בשל מעשים שביצעו ביום 4.1.18. באותו מועד, לפנות בוקר, יצאו כוחות משטרה לשכונת א-טור בירושלים על מנת לבצע מעצרם של שני קטינים, ע' בנו של נאשם 2 ו-א' אחיו של נאשם 1 ואחיינו של נאשם 2.

לאחר מעצרו של ע' הצטרף הנאשם 2 לכח השיטור והלך עם השוטרים לביתם של א' ונאשם 1 שגרו בסמוך אליו. לאחר שבוצע מעצרו של א' החלו הנאשמים לצעוק ולקלל את השוטרים. למשמע דברים אלה פנה אחד השוטרים לנאשם 1 והזהיר אותו כי אם ימשיך לשבש את החקירה, הוא צפוי להיעצר, אך הנאשם 1 המשיך לקלל ולאיים על השוטרים שעוד ייפגשו יחד. לנוכח דברים אלה, הודיע השוטר לנאשם 1 כי הוא עצור, ושוטר נוסף הגיע למקום ואחז בידו של נאשם 1. הנאשם 1 השתחרר מאחיזתו של השוטר, דחף את השוטרים אל מחוץ לבית במטרה לסגור את הדלת, תוך שנאשם 2 סייע לו בכך. השוטרים ניסו למנוע את סגירת הדלת על ידי הנאשמים, אשר דחפו את הדלת מצידה האחר על מנת לסגור אותה ולסכל את מעצרם. בשלב זה הגיעו למקום מספר שוטרים נוספים לסיוע. תוך כדי עימות עם הנאשמים בכניסת הבית, הצליח אחד השוטרים להיכנס לבית ונותר לבדו עם הנאשמים. בשלב זה היכה נאשם 1 את השוטר בפניו וכתוצאה מכך נחבל השוטר מתחת לעינו ומשקפיו נשברו. השוטרים האחרים נאבקו על מנת להיכנס לדירה בכדי לא להותיר את השוטר שנמצא בה לבדו עם הנאשמים ואז חבט הנאשם 2 בשניים מהשוטרים בפניהם ונאבק עמם כדי למנוע את כניסתם לבית. כתוצאה ממעשיו של נאשם 2, שני השוטרים נחבלו בפניהם ומשקפיו של אחד מהם נשברו.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשמים הודו במיוחס להם והורשעו. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו של נאשם 1 מלמד כי הוא בן 20, רווק, בוגר 12 שנות לימוד ולומד לתעודת

הנדסאי אזרחי. הנאשם 1 הוא הבכור במשפחה בת ארבעה ילדים, הוריו גרושים והוא חווה ילדות מורכבת, במסגרתה נאלץ לתפקד כדמות הורית לאחיו הצעירים, בשעה שהקשר עם הוריהם ניתק מידי פעם למשך תקופות לא מבוטלות. אף על פי כן, הוא הצליח להשתלב במסגרת לימודים, הגיע להישגים טובים וסיים 12 שנות לימוד עם תעודה המקבילה לבגרות הישראלית, ובמקביל ללימודיו בבית ספר ואחריהם עבד לפרנסת המשפחה. לנאשם 1 אין הרשעות קודמות וביחס לעבירות הנוכחיות, תיאר כי השוטרים הגיעו לביתם בשעת לילה מאוחרת כאשר הוא ואחיו היו לבד בבית, טען כי השוטרים תקפו אותו באלימות וכי האלימות בה נקט היתה חלק מניסיון להתגוננות, תוך ששלל כוונה או ניסיון יזום מצדו לפגוע בשוטרים. עוד תיאר כי לאחר שהוא ואחיו נלקחו למעצר, שני אחיו הצעירים נותרו בבית לבדם בתחושת חרדה מהאירוע. הוא ביקש להתלונן נגד השוטרים אך דודו לא רצה בכך, מחשש שהדבר יוביל להסלמת המצב. הנאשם אמנם הודה לפני שירות המבחן באופן חלקי בהתנהלותו האלימה, אך טען, כאמור, להגנה עצמית, וניכר כי הוא חש עצמו קורבן באותו אירוע. שירות המבחן העריך כי הרקע המורכב ממנו הגיע הנאשם 1 והחרדה שנגרמה באותה סיטואציה, כאשר נדרש להתמודד לבדו ולגלות דאגה לאחיו, עמדו ברקע להסלמת האירוע והתנהלותו בו. הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן והביע נכונות להתחייב לכך. שירות המבחן התרשם כי ברקע לאירוע עמדו תחושות חרדה ובלבול של הנאשם 1 על רקע אירועי אלימות קשים שחווה בעברו, והמליץ לגזור על הנאשם 1 עונש חינוכי שיקומי לצד עונש הרתעתי - צו מבחן למשך שנה שבמסגרתו ישתתף הנאשם בסדנת חוק ומשפט באוניברסיטה, מאסר מותנה ו-220 שעות שירות לתועלת הציבור.

4. תסקיר מבחן בעניינו של נאשם 2 מלמד כי הוא בן 40, תושב השטחים, נשוי ואב לשמונה ילדים, עובד בבניין ומתגורר בירושלים, על פי אשרת שהייה המתחדשת אחת לשנתיים. אשרת שהייה שלו לא חודשה לאחר ביצוע העבירה, עובדה שגרמה להפסקת עבודתו. אשתו של הנאשם אינה עובדת, וכעת בנו הבכור מסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם תיאר כי הוא סועד את אחותו הגדולה הסובלת מנכות וכי משפחתו מתמודדת עם דוחק כלכלי. לנאשם 2 אין הרשעות קודמות ובדיקה לאיתור שרידי סם שנערכה לו בשירות המבחן נמצאה נקיה. הנאשם 2 הכחיש לפני שירות המבחן את האלימות הפיזית שנקט כלפי השוטרים וטען כי מטרתו היתה להפריד בין כוחות השיטור לבין אחיינו. הנאשם 2 תיאר כי תחילה שיתף פעולה עם כוחות השיטור שהגיעו לביתו ועצרו את בנו לחקירה והוא אף הלך יחד עם השוטרים לבית אחיינו על מנת להעיר אותם משנתם ולמסור את אחיינו הקטין למשטרה. לדבריו, הנאשם 1 החל לריב עם השוטרים והוא ניסה למנוע ממנו להתנגד למעצרו של אחיו. על כן סגר את הדלת על נאשם 1 בניסיון להרגיעו. לדבריו, כוחות השיטור פרצו את הדלת והיכו אותו, אך הוא לא נהג כלפיהם באלימות ומכל מקום מצטער על התנהלותו. לדבריו, הוא אינו אדם אלים וזהו אירוע האלימות הראשון בחייו. שירות המבחן התרשם כי מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם 2 הכתיב את אורח חייו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם 2 אמנם עשוי לנהוג בתוקפנות במצבי לחץ, אך יחד עם זאת הוא מגלה אחריות לתפקידים השונים בתחומי חייו ושואף לנהל אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים. עוד התרשם שירות המבחן, כי ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה עבור הנאשם 2 גורם מרתיע ומציב גבול ברור. שירות המבחן המליץ לשקול את העובדה כי הנאשם 2 הוא מפרנס יחיד למשפחה בת עשר נפשות, השווה בישראל ללא מעמד קבע ועל כן המליץ לגזור עליו ענישה מוחשית ומרתיעה והמליץ לבחון את התאמתו של הנאשם 2 לביצוע מאסר בעבודות שירות. שירות המבחן הוסיף כי אם יוחלט על הטלת מאסר בפועל, מומלץ כי יהיה זה לתקופה קצרה ככל הניתן, על רקע ההתרשמות מהבעת החרטה הכנה של נאשם 2 על מעשיו. בנוסף המליץ שירות המבחן לגזור על נאשם 2 מאסר מותנה וקנס.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינם של הנאשמים מתחם עונש הולם שבין שמונה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל ולגזור עליהם עונש המצוי בתחתית המתחם, שבין שמונה לעשרה חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות והתייחס לחבלות שנגרמו לשוטרים ולענישה הנוהגת.
6. ב"כ הנאשמים ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 וכן ביקש לגזור על הנאשם 2 מאסר מותנה, תוך שהדגיש את נסיבותיהם האישיות הקשות של הנאשמים, את עברם הנקי והודאתם במיוחס להם, ושב ועמד על כך כי הנאשמים לוקחים אחריות על מעשיהם ומתחרטים עליהם.
7. הנאשם 1 בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, אמר שהיה צעיר וביקש להמשיך בלימודיו ולבנות את עתידו. הנאשם 2 בדברו האחרון הביע אף הוא חרטה על מעשיו ואמר כי לא התכוון לפגוע בשוטרים וכי הוא המפרנס היחיד של משפחתו.
8. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם 2. חוות הדעת שהוגשה ביום 19.2.20 מלמדת כי הגם שאין מניעה ביטחונית או בריאותית להעסיק את הנאשם 2 בעבודות שירות, לא נמצא מעסיק שמוכן להעסיקו בשל היותו תושב הרשות הפלסטינית ועל כן לא ניתן לשבצו בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת האלימות, הם שמירה על שלמות הגוף ותחושת הביטחון של שוטרים במסגרת עבודתם, מתן אפשרות לשוטרים לבצע את תפקידם ללא חשש לפגיעה בהם, שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק. עבירת האיומים שביצע הנאשם 1 נועדה להגן על שלוות הנפש ותחושת הביטחון האישי.
10. מעשיהם של הנאשמים לא תוכננו מראש, אלא היו תולדה של ויכוח שהתלהט בינם לבין השוטרים שהגיעו לבצע את תפקידם ולעצור את קרוביהם של הנאשמים.
11. האיום שהשמיע הנאשם 1 לעביר השוטרים נמצא במדרג חומרה נמוך, והוא לא כלל התייחסות מפורשת לפגיעה בגופם או בחייהם של השוטרים.
12. הנאשם 1 הוא שהחל בויכוח עם השוטרים ואולם, על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, לאחר מעצרו של שני הקטינים, מעשיו של נאשם 1 התמצו בצעקות וקללות של השוטרים אשר ביצעו את המעצר. מדובר אמנם במעשים שראוי היה להימנע מהם, ואולם גם בידי השוטרים היתה אפשרות לעזוב בשלב זה את הבית, שכן באותו הזמן כבר השלימו את המשימה שלשמה הגיעו למקום, ואני מתקשה להבין כיצד צעקות וקללות שהופנו לעברם היה בהם כדי לשבש את החקירה, כפי שנטען בכתב האישום.

תחת האפשרות שהייתה לשוטרים לעזוב את המקום, אחד השוטרים התעמת מילולית עם הנאשם 1 ובדברם המתוארים בסעיף 2 רישא לפרק העובדות בכתב האישום, היתה משום תרומה שלו להסלמת האירוע.

13. כאן המקום להתייחס לנסיבות שהובילו את הנאשם 1 לנהוג כפי שנהג; נסיבות חייו של נאשם זה אילצו אותו לשמש דמות הורית עבור אחיו הקטנים, עוד כשהיה קטין בעצמו, וגם במועד ביצוע העבירות. באותו מועד הנאשם שהה בבית יחד עם אחיו הקטנים וחש צורך לגונן עליהם. בהקשר זה יש גם משקל לטענה שלא נסתרה, כי לאחר מעצרו הושארו בבית אחיו הקטנים של הנאשם לבדם, ללא השגחת מבוגר.

14. אף על פי כן, מובן כי לא קמה כל הצדקה למי מהנאשמים לבצע מעשה אלימות כלשהו כלפי השוטרים.

15. הנאשמים תקפו את השוטרים שמספרם היה רב ממספר הנאשמים באמצעות ידיהם. הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מתקיפה מסוג זה הוא בינוני. הגם שנגרם נזק לרכוש והגם שאין להקל ראש בגרימת חבלה כלשהי לעובדי ציבור ואנשי כוחות הביטחון, החבלות שנגרמו לשניים מהשוטרים, אינן חבלות חמורות.

16. אמנם, כל אחד מהנאשמים נקט במהלך האירוע במעשים שונים, ואמנם, הנאשם 1 הורשע גם בעבירת איומים שלא יוחסה לנאשם 2, אך לא מצאתי כי קיים בין הנאשמים, אשר ביצעו את מעשיהם בצוותא, פער המצדיק קביעת מתחם עונש הולם שונה לכל אחד מהם.

17. עיון בפסיקה מלמד כי על נאשמים שביצעו מעשים דומים הוטלו עונשים אשר כללו, ככלל, רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. במקרים חריגים בלבד, כאשר נסיבות מיוחדות הצדיקו זאת, הוטלו גם עונשי שירות לתועלת הציבור. ראו למשל רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.6.07); רע"פ 2065/14 **אבו מדיג'ם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.6.14); רע"פ 4182/14 **עידאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.7.14); רע"פ 2222/13 **חיחאשווילי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.5.13); רע"פ 4130/12 **אסעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.5.12); עפ"ג (י-ם) 35822-07-17 **וסרמן ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.11.17); עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.2.14); עפ"ג (מרכז) 42199-08-13 **דיאב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.11.13); עפ"ג (מרכז) 21174-07-14 **עיסא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.2.14).

18. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיהם של הנאשמים הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשמים

19. שקלתי לזכות הנאשמים את עברם הנקי והודאתם במיוחס להם בכתב האישום, אשר הביאה עמה חיסכון ניכר בזמן שיפוטי.

20. שקלתי את העובדה כי הנאשמים היו עצורים במשך יומיים, וכי למעצרים ולהליך הפלילי הייתה השפעה מרתיעה ומחדדת גבולות עבורם.

21. אשר לנאשם 1, שקלתי את נסיבות חייו המורכבות, שחייבו אותו להתמודד עם אתגרים וליטול על עצמו תפקידים שלא תאמו את גילו. כן שקלתי את העובדה כי חרף נסיבות אלה, הנאשם 1 הצליח לסיים את לימודיו התיכוניים ואף להשתלב בלימודי תעודה ובד בבד לטפל באחיו הקטנים, לקיימם ולשמש להם דמות הורית.

22. הגם שהנאשם 1 התקשה לקבל אחריות מלאה על המעשים לפני שירות המבחן, הוא הביע נכונות לטיפול, אשר יש בו כדי לחזק את הנאשם 1 ולהפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.

23. לנוכח האמור לעיל, ובשים לב לעובדה כי הנאשם 1 מקיים אורח חיים מתפקד במישורי חייו השונים ומביע שאיפות לקיום שגרה נורמטיבית, סברתי כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן ביחס אליו ולהעדיף בעניינו שיקולי שיקום על פני יתר שיקולי הענישה, זאת משעה שקיימת ציפייה כי הנאשם 1 ישתקם וישוב לנהל אורח חיים נורמטיבי. שיקולי השיקום אף מצדיקים חריגה בעניינו של הנאשם 1 לקולא ממתחם העונש ההולם.

24. אשר לנאשם 2, שקלתי גם ביחס אליו את המורכבות שבחייו על רקע היותו תושב שטחים השווה בישראל על פי אשרת שהייה המתחדשת מעת לעת, את חוסר היציבות והביטחון הכלכלי שחווי לאורך חייו, את העובדה שהוא מפרנס יחיד למשפחתו וכי כליאתו למשך זמן ממושך עשויה להמיט על המשפחה, החיה בדוחק ממילא, חורבן כלכלי. עם זאת שקלתי את העובדה כי הנאשם 2 התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, המחייבת מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

25. לפיכך מצאתי לגזור על נאשם 2 עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, סמוך לתחתית המתחם. משעה שלא ניתן לגזור על הנאשם 2 מאסר בעבודות שירות, יהיה הרכיב המרכזי בעונש שייגזר עליו מאסר בפועל לתקופה קצרה.

26. אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 220 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שהוגשה על ידי שירות המבחן.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. קנס בסך 500 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.4.20.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הסברתי לנאשם 1 את חובתו לשתף פעולה במילוי הצווים ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

27. אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 40 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שירות בתי הסוהר. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי העונש ביום 19.4.20 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. קנס בסך 500 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.4.20.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אדר תש"פ, 26 פברואר 2020, בנוכחות הצדדים.